BOX 254 **Svenska Canada Tidningen** TEL 2816

STÖRSTA OCH BÄSTA SVENSKA TIDNING I CANADA,
UTGIFVES HVARJE ONSDAG I WINNIPEG, MAN., AF
CANADA WEEKLY PRINTING CO. LTD
JOHN E. LIDHOLM Manager.

PRENUMERATIONSPRIS.

Helt År (i förskott)	$1.00
Halft år d:o	.60
Tre månader	.35
Helt år till Sverige	2.00
Halft år d:o	1.00

Prenumerationsmedel insändas såväl i registreradt bref, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöfva ej registreras.

KONTOR.
Tryckeri och Bokhandel är beläget å 259 Fountain St., invid Sv. Luth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.

Redaktion: John. E. Lidholm, Alfr. Carlstrom

Svenska Canada-Tidningen Onsdagen den 26 Februari 1908.

Ålderdomspensionering.

Pensioneringen af ålderstigna är nu en fråga, som avancerat långt nog för att vara på dagordningen. Med sådana män som Mr. Fielding, Mr. Ralph Smith och flera advocerande den är det godt hopp om att den skall lösas på ett tillfredsställande sätt. Alla som ägnat frågan någon eftertanke synas vara eniga om att dess tillämpning bör blifva allmän och ej tagas som en allmosa till behöfvande. Mr. Fielding beräknar att en pension af $3 per vecka skulle taga en 40 millioner dollars årligen. Detta synes vara en stor summa pänningar, men man får komma ihåg att denna summa ginge tillbaka till folket igen direkt. Dessutom skulle pensionssystemet minska antalet af dem som förut behöft anlita människors barmhärtighet och därigenom lätta beskattningen för underhållet af fattighus, ålderdomshem etc. Det bör vara en möjlighet att beskatta korporationer, större egendomar, banker etc. på ett sätt som gör beskattningen mindre kännbar bland folket. Huruvida Dominion-parlamentet har rättighet och makt att göra detta är en fråga som synes gifva anledning till debatt. "British North American Act" gifver till endast den lokala legislaturen rätt att stifta lagar angående "direkt beskattning inom provinsen för anskaffande af inkomster för provinsens behof". Å andra hand gifves Dominion-parlamentet rätten att stifta lagar "för fred, ordning och god styrelse inom Canada". Det intryck man får af det sätt på hvilket B.N.A.-akten hittills tillämpats är att Dominion-parlamentet ej må utkräfva en direkt skatt, men detta synes ej följa från ofvan anförda. Det står att parlamentet kan stifta sådana lagar som befordra "fred, ordning och god styrelse", och till detta skulle en ålderdomspensionering säkert medverka. En skatt på den stora egendom, som hopas upp hvarje år i industri och handel vore ej orättvis, ty den återställde endast till de arbetets barn som hjälpt att slita tillsammans den hopade förmögenheten en del af hvad som dem tillkommer. I forna tider var det feodalherrarnas och godsägarnas skyldighet att sörja för de äldriga inom sina respektive områden, och iden är i det hela sund. Men inom ifrågasatta pensionssystem gåfve samhället till den äldrade individen genom lag och rätt hvad som förr lemnades som gåfva. Det vore ett legaliseradt erkännande af sanningen att den som producerar förmögenheten och välståndet har en rätt i den skapade förmögenheten och har rätt att tillbringa sin ålderdom i trygghet från nöd, n. b. om han uppfyllt sina plikter mot samhället. Pensionering vore ett stort steg i framåtskridande och erkännande af människans rätt till en dräglig existens.

Fiendskapen mot Bankerna.

Den senare tidens händelser hafva hos folket i allmänhet väckt frågan: Hvad är orsaken här i Canada till nu rådande pänningbrist och därmed följande betalningsinställelser och stagnation? Man behöfver ej bry sin hjärna länge förrän svaret kommer: Canadiensiska bankernas oginhet mot Västern.

Hvarför denna landsända skall näpsas af Österns magnater är något svårare att finna orsaken till, men en metod i galenskapen lär nog visa sig i sinom tid. Under tiden växer den fientliga stämningen mot bankerna, och den ansedda tidningen "The Commercial" uttryckte sig förliden vecka på följande sätt:

"En representant för "The Commercial" hade under veckan intervjuer med en mängd af stadens köpmän, och den bitterhet som från alla håll uttrycktes mot bankerna var förvånande, fastän vi voro beredda på något i den stilen. Det stora flertalet voro eniga om att den kris som vi nu befinna oss i var framkallad endast och allenast genom bankernas vägran att gifva resonabel kredit till sina kunder. Många hade under hösten betalat upp all sin skuld till bankerna, väntande att senare erhålla ett nytt lån, om så skulle behöfvas. Då de igen kommo med en anhållan, blef svaret ett bleklagdt nej. Ingen kredit gafs under några omständigheter äfven till dem som alltid betalat prompt.

En person som rest genom provinserna påstod att hvete som var värdt 75c eller mera säldes för 22c pr bushel, endast därför att de nödvändiga kontanterna ej funnos som förr. Många farmare hålla sitt hvete i väntan på bättre tider. Detta är naturligtvis sådana som hafva medel och som ej ära tvingade att sälja. Vi hafva haft undersökningar om där existerar ringar — eller kombinationer — i såd, timmer, boskap etc., men att döma efter allmänna opinionen komma bankerna att få sina metoder svnade i sömmarna inom en ej alltför allägsen framtid."

Så långt The Commercial.

Säkert är att befolkningen i Västern borde vid nästa val välja representanter som kunde taga itu med dessa pänningmagnater i Östern, hvilka tro sig kunna ruinera ett helt land när så faller dem in. Säkert har Canadas folk makt att fråntaga desse landsplågare en del värdefulla privilegier, då det visar sig att de såsom mannen i liknelsen grafva ned sitt pund i jorden i stället för att bruka det till befolkningens bästa.

Ett Kvarts Årtusen Sedan.

Vårt gamla fosterlands historia är rik på minnen, både sådana som fylla patriotens sinne med vemod och grämelse, och på sådana som ingifva hans hjärta tacksamhet på samma gång som en känsla af triumf. Bland de senare är minnet af den för Sverige så ofantligt viktiga freden i Roskilde, som afslöts för jämt 250 år i dag sedan, den 26 Februari 1658, då vilkoren för afslutandet af kriget med Danmark formligen nedskrefvos och undertecknades, efter att de den 18 Februari muntligen afgjorts i byn Tosterup på Själland. Danmarks folk och konung hade året förut utan ringaste orsak, den urgamla danska falskheten likt, förklarat krig mot den afundade och fruktade svenska stormakten, och kunde därför inte ha skäl att klaga om medicinen var besk. Sverige erhöll Skåne, Bleking, Halland, Bohuslän, Trondhjems län samt öarna Hven och Bornholm, hvarjämte Danmark förband sig att upphäfva alla med andra makter mot Sverige ingångna förbundstraktater samt att gifva lämplig godtgörelse åt Sveriges bundsförvandt hertigen af Holstein, hvars land äfven skulle frigöras från sitt vasallskap till Danmarks konung. Genom att danskarna sedermera sökte komma ifrån en del af de ingångna förbindelserna, så att ett nytt krig uppstod, hvilket, särskildt genom Hollands mellankomst, utföll mindre lyckligt för Sverige, förlorades ön Bornholm samt det viktiga Trondhjems län, som skulle haft samma betydelse för norra Sverige som Bleking, Skåne, Halland och Bohuslän för det södra, nämligen att gifva det stora inlandet egen isfri kust, utom naturligtvis att alla dessa landskap voro högst värdefulla i och för sig själfva. Emellertid fick vårt gamla fädernesland för all framtid behålla Bleking, Skåne (med Hven), Halland och Bohuslän, hvilka landskap i naturliga förmåner äro tillnärmelsevis jämngoda med de bästa trakter i Europa, om ock icke klimatet framkallar en sådan yppighet som i närheten af Medelhafvet. I dessa landskap bor den dag som i dag är åtskilligt öfver en million svenskar, närmare en fjärdedel af landets befolkning. Och det är vackert så!

I den väldige härförarkonungen Karl X Gustafs dagar hörde det till tidens anda att man skulle riga och att konkurrensen länderna emellan låg på landvinningarnas område samt måste afgöras med svärdet. Sverige, som vid den tiden hade emot sig omkring ett halft dussin dels afundsjuka, dels fruktande fender på en gång, Polen, Ryssland, Brandenburg, Österrike, Danmark och Holland, sågnes svårligen hafva kunnat komma undan utan att antingen ge svar på tal med vannen eller bekväma sig till afträdelser och inskränkningar, som skulle dikterats af en oförskämdhet hvilken först torde f... nit sina gränser då den hotats af afund från annat håll. Ett dylikt alternativ som det senare kom ju ej i fråga, ty om ock landet var fattigt för att vara det till ytvidden näst största rike i Europa samt dessutom utsuget genom långvariga föregående fejder, så dvaldes däremot Europas kraftigaste, stoltaste och tappraste mandom, världens yppersta soldater i de svenska krigarleden; och Sverige hade en konung som var Karl i dubbel mening att "föra runorna med den äran".

"Fyra tusen år blicka ned på eder, gossar; gören eder pligt!" uppmanade Napoleon I sina franska soldater uppställda till strid vid Egyptens pyramider för hundra år sedan. — Ett fjärdedels årtusen blickar från höjdpunkten af Sveriges yttre storhet ned på den svenska nationen i dag och uppmanar dess söner och döttrar att göra hvad de kunna för att befordra fäderneslandets bästa. Vidsträcktare provinser än de ofvan nämda och med en talrik lojal befolkning af svenska undersåtar hafva under mellantiden kommit i fendeväld, och riket har nu icke hälfva den vidd det 1658 fick. Ej heller hvarken kan eller bör Sverige nu hysa beräkningar att fresta erövringar genom vapenlycka; det råa och orättfärdiga att sysselsätta sig med krig, som i själfva verket är ett ofantligt hasardspel med människors lif och egendom, framhålles dess bättre allt mer, och krigen europeiska makter sinsemellan undvikas äfven till det yttersta, — om ock ej till alla delar af alsky för det orättfärdiga däri. Men å andra sidan har Sverige ännu provinser som kunde komma en eventuell på gynsamt tillfälle väntande erofrande makt att slicka sig om munnen, och hvem vet hvad som någon vacker dag kunde hända. Falskhet och påpasslig illslughet dö ej i denna tidsålder, men om och när gynnsamma konjunkturer yppa sig och om det kan ske utan att slå den civiliserade världens nuvarande begrepp om rättvisa rakt i ansiktet kan endast framtiden utvisa. Å ett håll har emellertid Sverige på senaste tiden vunnit en väldig moralisk triumf, en glänsande seger midt under ett nederlag, nämligen då vårt fäderpesland, under konung Oscars ledning, uraktlät att 1905 med vapenmakt söka taga revanche af det otvifvelaktigt betydligt svagare grannlandet bakom Kölen. Ett rike, som iakttager dylik hänsyn, måste få sin del af moralisk respekt och sympati när det gäller, försåvitt den ringaste skam eller moral kan komma fråga makter emellan.

Liksom för 250 år sedan, fordras dock alltid att vara beredd på försvar. Men hvad som härutinnan förnämligast gäller är ej att öka på militärbördorna till det yttersta, utan att genom utveckling af landets säkerligen betydliga naturliga hjälpkällor bereda utkomst för en större och förnöjdare befolkning, att odla mark hvarhälst odlas kan, att tillverka allt som tillverkas kan inom landet af eget material, med egna arbetare, och att bringa det därhän att egendom och tillfällen blifva så rättvist fördelade som möjligt. Då skall Sverige än en gång blifva stort och vida lyckligare till och med än under triumfperioden ett fjärdedels årtusende sedan.

Januari för hundra år sedan.

Januari för hundra år sedan!

Det finnes i Sveriges historia knappt en månad mer fylld af hemska aningar, mer kväld af äskvädersluft mid i Nordens kalla vinter, mer tyngd af dödsängestens väntan på det oundvikliga än den första månaden af år 1808.

Alla visste, att något förfärligt stod för dörren. Alla visste det, från konungen, som för icke så länge sedan kommit hem från rikets södra provinser och m resultatlöst grubblade öfver försvaret af dess östra, ända till folket i kojorna, som hade nåtts af de flygande rykten och af de militära upphåden. Alla visste det, men alla voro rådlösa och dådlösa, fångna i en slö resignation, i en slö väntan på ödet.

Under tiden spunnes ränkerna, växlades noterna och åtdrogos snarorna. Just nu blefvo de alla färdiga... Den omutligt rättrådige fantasten på Stockholms slott, han som af så godt som alla — Runeberg ej undantagen — blef karikerad i stället för förstådd, han var ej mannen att slita ränkernas nät, genomskåda noterna och spränga snarorna. Han litade på rättvisans seger och på den mest egoistiske af bundsförvandter — lägge opålitliga i denna snöda värld. I hvart bref som kom från svenska sändebudet i Petersburg inberättades huru de ryska trupperna hopades vid gränsen, huru allt tydde på att slaget skulle falla i nästa ögonblick. I hvar not från regeringen i Petersburg blef tonen stramare, krafven på Östersjöns stängning allt skarpare, afsikten att bemantla det förestående öfverfallet allt tydligare. För hvar dag blef det också att älven den dansknorske arfienden stod beredd att kasta sig öfver Sverige.

Den 11 Januari tillsatte konungen ändtligen en krigsberedning för Finlands försvar. Dess plan blef att utrymma hela södra delen af denna landsända! Och den gamle, odugliga hofmilitär, som formelt innehade befälet i Finland, trotsade på sin rätt att få behålla det. Gustaf Adolf var hänsynsfull och lät honom få det, fastän han visste att det skulle bli till undergång. Tredje Gustafs kavaljer, Gustaf Mauritz Armfelt, blef af konungen besvuren att följa med till Finland som andre man i befälet; han var stucken af att icke få bli öfverbefälhafvare och därför skelade han redan med ena ögat åt den blifvande segrarens sida.

Slöhet, misströstan, personliga hänsyn eller uppenbar vägran att lyda eller göra sin plikt — det var alltså stämningen bland dem, som vore kallade att rädda 1808— års Sverige i årets första månad, medan åskluften blef allt tyngre och tyngre.

*

Och så sveket, det genom två mansåldrar fostrade och närda sveket, och förräderiet. Anjalaandan hvarhälst det på allvar gällde.....

En finsk man, son till en svensk undersåte, gick som rysk sändebud i Stockholm. På den olycklige Gustaf IV Adolf, på slöheten och rådvillheten i de ledande kretsarne, på egoismen och slugheten hos Sveriges enda s. k. bundsförvandt, på allt spionerade renegatens falkblick och allt inrapporterade han till Petersburg.

Och där borta i Petersburg satt en annan svensk man, som en gång varit tredje Gustafs vän och anhängare, Göran Magnus Sprengtporten, och författade den proklamation till förräderi öfver hela Finland, med hvars spridande kriget skulle börja. "Blifven stilla, fridsamme och utan fruktan vid edra hemvister, gode grannar och finske män; vi komma ej till eder som fiender, men som vänner och skyddsherrar för att göra edert tillstånd lyckligare..." Så flöto just i Januari månad de ryska lockorden på svenska ur den förrädiske gustavianens penna, och en annan förrädare, Anjala-mannen Ladau, öfversatte dem, mening för mening, till finska. En månad senare skulle de på bägge språken spridas öfver Finland och göra en sorgligt kraftig verkan.

Och på Sveaborg satt gamle Cronstedt med feghet och misströstan, kunde också redan med gryende tankar på förräderi i hjärtat. Redan åratal förut hade han uttalat sin öfvertygelse, att Sveaborg och Finland icke kunde försvaras om det gällde. Och såsom officerare på "Nordens Gibraltar" sutto Anjalaförrädarnes släktingar och vänner inne med nyckeln till landets värn i österled.

Och rundt i alla Sveriges östra provinser dvaldes män och kvinnor, som kallade sig "finnar", blott därför att de råkade vara födda i Sveriges östra landskap och som voro beredda att mottaga fienden med öppna armar och inställsamma fester, hjälpa honom med råd och dåd, hälsa honom såsom det "finska fosterlandets" befriare och beskyddare!

Innan fyra månader gått skulle förräderiet på alla händer vara fullbordadt. Det kastade redan sin svarta skugga framför sig.

*

Gamla Sverige, hur har du kunnat öfverlefva en fasans månad som denna och ett fasans år sådant som 1808...?

Det måtte finnas mer sund urkraft i din kärna, mera oförstörbart lifsinnehåll i ditt innersta inre än man af ditt yttre någonsin skulle kunna ana.

Tanken flyger hundra år framåt, till dag, som är.

Åter är det Östersjöns öde, som förhandlas mellan världens mäktige. Åter är det Sveriges ställning som är den vanskliga, där det klämmes mellan de storas intressen vid Nordens vida innanhaf. Åter flyga ryktena om makternas rådslag och kombinationer, om neutralitet och "mare clausum", om notväxlingar och förslag och hotelser.....

Låt oss hoppas, att likheten icke räcker längre! Låt oss hoppas, att mera klokhet och smidighet nu finnes hos Sveriges styrande, mindre "hänsynsfullhet" mot odugliga hofmilitärer, mera trohet och svenskhet i alla lager!

Låt oss hoppas...! Skulle hoppet slå fel, då är tiderna 1908 icke så synnerligen mycket mindre oväderstunga än för hundra år sedan, äfven om ovädret icke kännes så kväfvande eller är så omedelbart förestående som då.

Vilh. Lundström.

TILL VASARIDDARE har kung Gustaf V utnämt pastorn vid sv. luth. församlingen i Portland, Conn., Dr. Ludvig Holmes, den framstående skalden. Han innehar förut Litteris et Artibus. Vid prins Wilhelms besök förra sommaren deltog han i festerna för prinsen både i Providence, R. I., och New York och uppläste vid båda tillfällena stämningsfulla hyllningsdikter åt prinsen.

Svenskarna i Australien.

Antalet svenskar i Australien är tills vidare omöjligt att bestämma, meddelar svenske konsuln i Sidney i en till utrikesdepartementet inlemnad rapport. Några nationalitetsmatriklar ha hittills ej förts vid de svenska konsulaten och en något så när tillfredsställande statistik har det svenska konsulatet icke ännu varit i tillfälle att upprätta.

Så vidt hittills kunnat konstateras, består den öfvervägande delen af därvarande svenskar af f. d. sjömän och deras afkomlingar. En följd häraf är den, att vid alla australiska anhåtshnier, ibland hamnarbetare, ja, snart sagdt i alla yrken, som ha det ringaste med sjön att skaffa, påträffar man svenskar.

Detta förklarar äfven, att de svenska kvinnornas antal i Australien är så utomordentligt ringa, att konsuln för sin del knappast skulle tro att på ett tusen män finnas mer än högst två kvinnor.

Under dessa förhållanden är det tydligt, att de svenska emigranterna acklimatiseras på utomordentligt kort tid. De gifta sig med australiska kvinnor och redan den nästa generationen är fullkomligt australiserad.

Det i hemlandet på senare tiden vaknade intresset för den svenska kulturens vidmakthållande bland svenska emigranter i utlandet har därför å denna del af jordklotet en stor och sträfsam uppgift att fylla. Då konsulatets inregistreringsarbete, som sedan början af förlidet år bedrifves bland svenskarna öfver hela Australien, hunnit lemna några öfverskådliga resultat, skall åstadkommandet af ett samband mellan landsmännen betydligt underlättas.

Enligt uppgift lär i New Zealands nordligaste del ett betydande distrikt vara befolkadt af svenska farmare. Konsuln ämnar framdeles på ort och ställe undersöka detta förhållande.

Någon svensk förening finnes ännu icke i Sidney, men torde inom kort komma att bildas. Då det öfvervägande antalet svenskar därstädes, såsom förut nämts, utgöres af arbetare, är det tydligt, att en dylik förening måste bildas på för dem speciellt lämpad grundval.

Under det att antalet svenska kvinnor i Australien är så utomordentligt ringa i förhållande till männens, är det anmärkningsvärdt att två af dem intaga särdeles bemärkta platser i samhället. Dessa två äro den framstående sångerskan fru Agnes Janson i Melbourne, professor i sång vid universitetets konservatorium därstädes, och fru Mollyneux Parks, f. Schenberg, president vid Women's Political and Liberal League.

Världens framåtskridande.

Under de senaste tio åren har folkmängden i de förnämsta länderna ökats med 64 millioner, nämligen från 516 millioner år 1897 till 580 millioner år 1907.

Det tätast befolkade civiliserade land i världen är Belgien, medan den nation, som erbjuder det största armbågsutrymme för sina invånare, är Förenta Staterna.

Nedanstående tabell visar antalet inbyggare per kvadratmil i de anförda länderna:

Förenta Staterna	21.4
Europeiska Ryssland	51.3
Spanien	95.5
Ungern	153.6
Frankrike	190.7
Österrike	225.8
Tyskland	290.4
Japan	316.9
Storbritanien	341.6
Holland	406.4
Belgien	588.7

Ryssland har den största födelseprocenten, 49 per 1,000 invånare; men å andra sidan kan samma land också peka på den högsta dödsprocenten, nämligen 31 per 1,000 invånare. Den lägsta födelseprocenten är Frankrikes, nämligen 21 per 1,000, och när därtill kommer, att dödsprocenten är så hög som 19.6 per 1,000, är det lätt förklarligt, att ökningen af Frankrikes folkmängd är betydligt mindre än andra länders. Spanien, Italien, Österrike, Ungern och Japan hafva alla en födelseprocent af mer än 32 på 1,000, men deras dödsprocent är också hög, i det att den lägsta i gruppen är Japan med 20 pr 1,000, och den högsta Spanien med 25.8 per tusen. Den lägsta dödsprocenten är Danmarks, med 13.9 per 1,000, och då samma land har en födelseprocent af 28.5 per 1,000, intager Danmark på detta område en afundsvärd ställning. Storbritanien är bland de gynnsamt ställda länderna, hvad dödligheten angår — 16.5 per 1,000, men dess födelseprocent är i stadigt nedgående.

ETT HUNDRA TJUGUTRE ÅR GAMMAL. Mrs. L. Kilcrease, som bor i Blue Mill i närheten af Fort Worth, Texas, firade nyligen sin 123:dje födelsedag. Man tror att hon är den äldsta hvita människa i världen. Hon föddes den 10 Februari 1776 i Halifax Co., N. C., och bodde där ett hundra år, innan hon kom till Texas. Hennes dotter, som är 98 år, och hennes dotterdotter, som är 63 år, bo tillsammans med henne.

Svensk Läkare.
DR. C. E. JOHNSON
Kontor: 592 Main St. Allman Block
Mottagnings tid 11-12 f.m. 3.00—4.30 e.m.
Telefon till Kontor 5318 Telefon till Bostad 5319
Bostad: 150 Cathedral Avenue
Sjukbud under i att-n, personligen eller genom telefon erhålla prompt tillsyn.

Dr. S. C. Peterson
Svensk Läkare och Kirurg
Kontor: 522 Main St.; Tel. 7922
Bostad: 96 Dagmar St., Tel. 5038
Kontorstimmar: 11—12 f.m. 4—6 e.m.
samt aftnar enl. öfverenskommelse.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Kontor: 650 WILLIAM AVE.
Telefon 89.
Mottagningstid: 1.30—3, 7—8 e.m.
Bostad: 620 McDermott Ave.
Telefon 4300.

N. J. Maclean, M.D.
M. R. C. S. (Eng.)
Specialist i behandlingen af kvinnosjukdomar och kirurgi.
326 SOMERSET BLDG.
Tel. 135
Kontorstimmar: 4—7 e.m. samt enligt öfverenskommelse. Telefon till bostad: 112.

BARNMORSKA
(Från Stockholm Utexaminerad.)
MRS. O. WALLMAN,
Cor. of Notre Dame and Spruce Strs.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson,
Barrister, Solicitor, Etc.
Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave

J. R. HIGGINS
ADVOKAT OCH JURIDISK RÅDGIFVARE.
Kontor: 36 Merchants Bank Bldg.
Main St. Winnipeg.

PROFESSOR
JONAS PALSSON
Piano- och Sång Lärare
Lärjungar beredas för intr de till TORONTO UNIVERSITY i Toronto
ADDRESS:
727 Sherbrooke St. Winnipeg

IMPERIAL BANK
OF CANADA
Kapital (Inbetaldt $4,825,000
Reservkapital 4,825,000
Gällande intresse betalas å depositioner.
SPARBANKSAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark, äro betalbara i kronor.
HUFVUDKONTOR.
Tillfällig lokal, medan vår nya bankbyggnad uppföres, hörnet af McDermott och Albert Sts.
N. G. Leslie, Manager.
NORTH END FILIAL
Hörn. af Selkirk och Main St.
W. A. Hebblewhite, Manager.

Etablerad år 1854
The Home Bank of Canada
På samma gång som vi drifva allmän bankrörelse fästa vi särskildt vikt vid vår Sparbank förrättning
En hem-sparbank utlånas fritt till hvarje insättare.
426 Main St Winnipeg
H. F. FORREST
Manager

Kerr, Bawlf, McNamee
229 Main Street
LIKBESÖRJARE
KONTORETS PHONE 413
BOSTADS-PHONE, 490
Ambulans tillhörande affären Enda Hvita Likvagn för Barn i staden. Pris $3.00 per tur.

TEL. 1239
Clark Bros. & Hughes
LIKBESÖRJARE
366 Portage Ave. Steele Block

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGS BYRÅ
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK,
Första klassens droskor.
Telefon 306.
Bardal Block, 121 Nena st.

J. THOMSON & CO.
LIKBESÖRJARE
501 MAIN ST.
MIDT EMOT CITY HALL.
TELEFON 1.

Carnegies Porter
TILLVERKAD OCH BUTELJERAD I GÖTEBORG, SVERIGE.
Denna rena och närande maltdryck bör hvar och en använda som känner sig matt och svag. Dess förmåga att återuppbygga ett nedbrutet kroppssystem är enastående. Ordineras af framstående läkare såväl i Europa som Amerika.
Intyg:
Mr. Fridolf Lysell, Chicago.
Dear Sir: — It gives me great pleasure to report to you I am prescribing D. Carnegie & Co.'s Porter in my practice and find it superior to other preparations of a similar nature.
Hoping that you will have the success which your preparation deserves, I beg to remain
C. J. RIGNELL, M. D.
Medical Examin. Board, Minn.
ESTABLISHED 1803
Strang & Co., Agenter
233 FORT ST., WINNIPEG.
Carnegies Almanack för 1908 erhålles fritt af en och hvar som insänder namn och adress till Fridolf Lysell, 1335 Addison Ave., Chicago, Ill.